

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314011081
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2314011081.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci proti obžalovanému Q. E., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom N., D. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11.04.2018, č. k. 3T/188/2014-620 na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.01.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 166 Trestného poriadku na základe nezmeneného výroku o vine v bode 2 uvedeného v rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 03.04.2017, č. k. 3T/188/2014 - 545 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.11.2017, č. k. 6To/89/2017 - 576 sa

O b ž a l o v a n ý : Q. E., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom N., D. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

1/ dňa 12.08.2013 v čase medzi 21.45 hod. až 22.10 hod. na vonkajšej terase pohostinstva Peklo v Šali, situovaného medzi ulicou Hlavnou a ulicou Feketeházyho, potom ako bezdôvodne hodil sklenenú fľašu alebo pohár na stôl, pri ktorom sedelo viacero osôb, došlo k drobnému porezaniu A. E. na predlaktí jej ruky, následne medzi ňou a obžalovaným prišlo aj k fyzickému kontaktu, následne ju začal brániť M. N., ktorého obžalovaný fyzicky napadol tým spôsobom, že ho zovretou päsťou udrel do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho M. N. spadol na zem, udrel si hlavu o dlažbu, čím upadol do bezvedomia a tak mu spôsobil nasledovné zranenia: na rozhraní temennospánkovej vpravo - tržnozhoždenú ranu dĺžky 3 cm, pomliaždenie mäkkých častí s podliatinou a odierkou nad zlomeninou, zlomeninu temennej a spánkovej kosti vpravo zasahujúcu až na bázu lebečnú a do stredoušia s krvácaním z pravého ucha, podpodlebnicové hyperakútne zakrvácanie v ľavej čelovotemennospánkovej oblasti v menšom množstve na záhlaví, pomliaždenie mozgovkej kôry v tejto oblasti s drobnými zakrváciami, difúzny opuch mozgu v ľavej mozgovjej hemisfére, zlomeninu jarmového oblúka vpravo bez posunu lomnej plochy, minimálne množstvo voľného vzduchu pri bočnej stene pravej očnice, zakrvácanie v pravej čelustnej dutine aj v dutine nosa s dobou práceneschopnosti od 12.08.2013 až do 13.10.2014,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví,

- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., H. X, škodu vo výške 45.885,- eur, Sociálna poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Ul. 29 augusta 8 a 10, IČO: 30807484, škodu vo výške 4.632,10 eur, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35942436, škodu vo výške 13.159,38 eur, PERIX, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Slovinská 23, IČO: 31385354, škodu vo výške 700,- eur, TRANSPETROL, a.s., so sídlom Bratislava, Šumavská 38, IČO: 31341974, škodu vo výške 10.437,37 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená Sociálna poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Ul. 29 augusta 8 a 10, IČO: 30807484 so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. E. zamietajú.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 03.04.2017, sp. zn. 3T/188/2014 bol obžalovaný Q. E. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (v bode 1) a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona (v bode 2) na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 12.08.2013 v čase medzi 21.45 hod. až 22.10 hod. na vonkajšej terase pohostinstva Peklo v Šali, situovaného medzi ulicou Hlavnou a ulicou Feketeházyho, potom ako bezdôvodne hodil sklenenú fľašu na stôl, pri ktorom sedelo viacero osôb, došlo k drobnému porezaniu A. E., na predlaktí jej ruky, ktorá sa ho opýtala, prečo to urobil, na čo sa k nej rozbehol a tejto dal bezdôvodne facku pravou rukou na ľavú stranu tváre, taktiež ju kopol do oblasti brucha, následne ju začal brániť M. N., ktorého fyzicky napadol tým spôsobom, že ho zovretou päťou udrel do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho M. N. spadol na zem, udrel si hlavu o dlažbu, čím upadol do bezvedomia a tak mu spôsobil nasledovné zranenia: na rozhraní temennospánkovej vpravo - tržnozhoždenú ranu dĺžky 3 cm, pomliaždenie mäkkých častí s podliatinou a odierkou nad zlomeninou, zlomeninu temennej a spánkovej kosti vpravo zasahujúcu až na bázu lebečnú a do stredoušia s krvácaním z pravého ucha, podpodlebnicové hyperakútne zakrvácanie v ľavej čelovotemennospánkovej oblasti v menšom množstve na záhlaví, pomliaždenie mozgovej kôry v tejto oblasti s drobnými zakrváciami, difúzny opuch mozgu v ľavej mozgovej hemisfére, zlomeninu jarmového oblúka vpravo bez posunu lomnej plochy, minimálne množstvo voľného vzduchu pri bočnej stene pravej očné, zakrvácanie v pravej čelustnej dutine aj v dutine nosa s dobou práceneschopnosti od 12.08.2013 až do 13.10.2014.

2/ dňa 04. 03. 2014 v čase okolo 14:00 hod v Šali na ul. Okružná č. 6216/30 v herni Admiral Club poškodil hrací automat a to tak, že kopol do obrazovky automatu, ktorá sa následne rozbila, pričom na hracom automate vznikla pre spoločnosť PERIX, spol. s r.o., Bratislava, Slovinská 23, škoda poškodením veci vo výške 700,- eur.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť poškodeným: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., H. X, škodu vo výške 45.885,- eur, Sociálna poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Ul. 29 augusta 8 a 10, IČO: 30807484, škodu vo výške 4.632,10 eur, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35942436, škodu vo výške 13.159,38 eur, PERIX, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Slovinská 23, IČO: 31385354, škodu vo výške 700,- eur, TRANSPETROL, a.s., so sídlom Bratislava, Šumavská 38, IČO: 31341974, škodu vo výške 10.437,37 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Sociálna poisťovňa, a.s. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe odvolania obžalovaného a prokurátora Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 16.11.2017, sp. zn. 6To/89/2017 podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), f), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 1 a vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a výroku o náhrade škody a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že bude úlohou okresného súdu vypočítať poškodenú A. E. a až za splnenia zákonných podmienok prečítať jej výpoveď z prípravného konania, vyhodnotiť jednotlivé výpovede svedkov samostatne i v súhrne s ostatnými a až na základe takto zisteného skutkového stavu dospieť k správnym skutkovým zisteniam a tak k správne právnemu záveru. Zároveň sa odvolací súd vyjadril k nutnej obrane obžalovaného a tiež k možnosti zmene právnej kvalifikácie, ktorú namietal prokurátor.

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta uznal obžalovaného Q. E. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 12.08.2013 v čase medzi 21.45 hod. až 22.10 hod. na vonkajšej terase pohostinstva Peklo v Šali, situovaného medzi ulicou Hlavnou a ulicou Feketeházyho, potom ako bezdôvodne hodil sklenu fľašu alebo pohár na stôl, pri ktorom sedelo viacero osôb, došlo k drobnému porezaniu A. E. na predlaktí jej ruky, následne medzi ňou a obžalovaným prišlo aj k fyzickému kontaktu, následne ju začal brániť M. N., ktorého obžalovaný fyzicky napadol tým spôsobom, že ho zovretou päťou udrel do spánkovej časti hlavy, v dôsledku čoho M. N. spadol na zem, udrel si hlavu o dlažbu, čím upadol do bezvedomia a tak mu spôsobil nasledovné zranenia: na rozhraní temennospánkovej vpravo - tržnozhoždenú ranu dĺžky 3 cm, pomliaždenie mäkkých častí s podliatinou a odierkou nad zlomeninou, zlomeninu temenej a spánkovej kosti vpravo zasahujúcu až na bázu lebečnú a do stredoušia s krvácaním z pravého ucha, podpodlebnicové hyperakútne zakrvácanie v ľavej čelovotemennospánkovej oblasti v menšom množstve na záhlaví, pomliaždenie mozgovkej kôry v tejto oblasti s drobnými zakrváciami, difúzny opuch mozgu v ľavej mozgovkej hemisfére, zlomeninu jarmového oblúka vpravo bez posunu lomnej plochy, minimálne množstvo voľného vzduchu pri bočnej stene pravej očnice, zakrvácanie v pravej čelustnej dutine aj v dutine nosa s dobou práceneschopnosti od 12.08.2013 až do 13.10.2014.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť poškodeným: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., H. X, škodu vo výške 45.885,- eur, Sociálna poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Ul. 29 augusta 8 a 10, IČO: 30807484, škodu vo výške 4.632,10 eur, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35942436, škodu vo výške 13.159,38 eur, PERIX, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Slovinská 23, IČO: 31385354, škodu vo výške 700,- eur,

TRANSPETROL, a.s., so sídlom Bratislava, Šumavská 38, IČO: 31341974, škodu vo výške 10.437,37 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Sociálna poisťovňa, a.s. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd opätovne vec prejednal na hlavnom pojednávaní, na ktoré sa dostavila aj svedkyňa A. E., ktorú vypočul a pri nezmenenom výroku o vine v bode 1 pôvodného rozsudku tunajšieho súdu rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní vykonal okresný súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovaného Q. E. (vrátane prečítania časti výpovede obžalovaného z prípravného konania na č. I. 50 a nasledujúce zo dňa 20.2.2014 v súlade s § 258 ods. 4 Trestného poriadku), ustanoveného opatrovníka poškodeného M. N. - A. N. (č. I. 48), svedkov N. D., (vrátane prečítania časti výpovede svedkyne N. D. z prípravného konania na č. I. 147 zo dňa 13.2.2014 v súlade s § 263 ods. 4 Trestného poriadku), Mgr. P. E., Mgr. M. C., A. S., Q. R., S. Z., Z. R., B. E., výsluchom znalca MUDr. Zdena Moresa, výsluchom svedka - poškodenej A. E., oboznámením uplatnenej škody poškodenými Sociálna poisťovňa, a.s., DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., PERIX, s.r.o., TRANSPETROL, a.s., ako oboznámením listinných dôkazov a oboznámením videozáznamu z kamier č. 8 a č. 9 zachytávajúcich miesto činu v čase spáchania skutku.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 1 skutkovej vety rozsudku v danom prípade nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu - zločinu ublíženia na zdraví podľa 155 ods. 1 Trestného zákona, na ktorý žiadala prokuratúra v pôvodnej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní prekvalifikovať žalovaný skutok. Podľa názoru okresného súdu sa nepodarilo dokazovaním jednoznačne preukázať, že obžalovaný mal v úmysle spôsobiť poškodenému M. N. ťažkú ujmu na zdraví.

Na druhej strane okolnosti (t.j. priebeh a okolnosti činu, najmä však spôsob vykonania činu) podľa názoru okresného súdu jednoznačne preukázali, že obžalovaný musel byť uzrozumený s možnosťou spôsobenia ublíženia na zdraví. Na také uzrozumenie z dôkazného hľadiska možno usudzovať zo spôsobu vykonania útoku a jeho intenzity a z toho, proti ktorej časti tela útok smeroval, ako aj z pohnútky činu a z okolností, ktoré násilnému konaniu zo strany páchatel'a predchádzali, okolností, za ktorých sa skutok stal, a tiež z toho, aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo. Okresný súd zdôraznil, že je nepochybné (vyplýva to tak z výpovedí vypočutých svedkov ako aj z výpovede samotného obžalovaného v prípravnom konaní), že obžalovaný udrel poškodeného rukou (päťou) do tváre, pričom ako vyplýva z dokazovania, v minulosti obžalovaný trénoval bojové umenie TAEKWON-DO a hoci podľa hodnotenia klubu bol jeho technický stupeň na úrovni začiatočníka, muselo mu byť zrejmé, a teda musel byť uzrozumený s tým, že úder trénovanej osoby na tvár poškodeného môže spôsobiť také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiada lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého nie iba na krátky čas bude sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, teda ublíženie na zdraví poškodeného. Svojho konania sa dopustil verejne a na mieste verejnosti prístupnom. Preto dospel okresný súd k záveru, že v konaní bolo nepochybne preukázané naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného. Okresný súd ustálil, že obžalovaný jednoznačne z hľadiska naznačených okolností a už vyššie popísaných skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, spáchal skutkom v bode 1 skutkovej vety rozsudku prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona.

Vzhľadom na námietky obžalovaného (svoj skutok (teda, že udrel poškodeného) vykonal ako nutnú obranu) okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého z jednotlivých dôkazov ako i zo všetkých dôkazov v ich súhrne jednoznačne vyplynulo, že celý konflikt ako taký vyvolal obžalovaný Q. E. tým, že pri svojom odchode z terasy hodil fľašu alebo pohár o stôl, čo spôsobilo, že sa rozletelo sklo, vyliali sa nápoje, ktoré boli na stole a okolo sediace osoby boli nútené sa postaviť a riešiť vzniknutú situáciu (rozletené sklo, vyliate nápoje). Sled ďalších okolností vyústil až do situácie, kedy obžalovaný udrel poškodeného a ten následkom úderu spadol na zem a bola mu spôsobená ťažká ujma na zdraví. Konštatoval, že konanie obžalovaného voči poškodenému nie je možné považovať za

konanie v nutnej obrane, ale za pokračovanie v jeho pôvodnom protiprávnom konaní. To že sa prítomní svedkovia postavili oproti obžalovanému a snažili sa ho presvedčiť, aby z inkriminovaného miesta odišiel preč (pričom z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by niektorý zo svedkov alebo poškodených priamo fyzicky zaútočil na obžalovaného, pričom svedkovia zhodne tvrdia, že sa obžalovaného snažili odťahovať vždy od tej osoby, na ktorú práve útočil, následkom čoho potom obžalovaný začal útočiť na tých, ktorí ho odťahovali a na záznamoch z kamery bolo vidieť, že obžalovaný mal možnosť odísť z miesta činu bez akéhokoľvek obmedzenia), nebol dôvod na to, aby obžalovaný celkom zjavne neprimerane situácii zaútočil úderom na poškodeného, najmä ak sám obžalovaný celú konfliktnú situáciu vyvolal, čo v celom konaní nebolo nijak spochybnené.

Okresný súd sa osobitne zaoberal aj odvolacím súdom vytýkanému ustáleniu skutkového stavu pred samotným úderom poškodeného N. (...svedkyňa D. uvádza, že obžalovaný ako i poškodení sa vybrali oproti sebe, svedkyňa E. naopak tvrdila, že poškodená E. mala ísť smerom k obžalovanému ako ju obchádzala zozadu a svedok C. zase tvrdil, že obžalovaný išiel smerom k M. a k jeho priateľke, avšak v skutkový dej má zniesť tak, že obžalovaný sa mal rozbehnúť k poškodenej E., tejto dať bezdôvodne facku pravou rukou na ľavú stranu tváre, taktiež ju mal kopnúť do oblasti brucha...) a po opätovnom vyhodnotení všetkých vykonaných výsluchov vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že drobné odlišnosti vo vnímaní situácie jednotlivými svedkami pred úderom poškodeného N. obžalovaným mohli byť spôsobené jednak rozličným rozostavením jednotlivých svedkov na mieste činu (vnímanie pohybovania sa obžalovaného a poškodenej E. či fyzický kontakt medzi nimi) ako i samotným faktom, že podstata pozornosti svedkov sa pri ich výpovediach orientovala práve na moment samotného úderu poškodeného N. obžalovaným, čo sa jednoznačne prejavilo aj vo výpovedi poškodenej E., ktorá na otázku, či dostala od obžalovaného facku, uviedla, že „čo sa týka útoku voči nej, ten podľa jej názoru nebol taký podstatný ako útok voči poškodenému N.. Na facku si spomína, ale tá nebola až taká silná.“ Z uvedeného dôvodu následne okresný súd upravil aj skutkovú vetu tak, že časť skutkovej vety „ktorá sa ho opýtala, prečo to urobil, na čo sa k nej rozbehol a tejto dal bezdôvodne facku pravou rukou na ľavú stranu tváre, taktiež ju kopol do oblasti brucha“ nahradil znením: „následne medzi ňou a obžalovaným prišlo aj k fyzickému kontaktu“, ktoré bližšie vystihuje predmetnú skutkovú okolnosť pri porovnaní výpovedí jednotlivých svedkov a zároveň nemení podstatu skutku. Taktiež pre úplnosť okresný súd doplnil do skutkovej vety za slovo „fľašu“ slovné spojenie „alebo pohár“, nakoľko z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačné, či išlo o fľašu alebo pohár, ktorú obžalovaný na začiatku konfliktu hodil o stôl.

K obhajobnej námietke, že svedkyňa E. nejasne popísala situáciu a že sa vyhýbala popisu udalosti zachytenej na prehrávaných videozáznamoch, z ktorého dôvodu navrhovala obhajoba aj predvolanie a vypočutie ďalších svedkov, okresný súd uviedol, že výpoveď poškodenej E. v plnej miere korešpondovala s doposiaľ vykonanými výpovedami jednotlivých svedkov a okresný súd nemal za to, že by sa akýmkoľvek spôsobom vyhýbala popisu prehrávaných videozáznamov. To, že nevedela jednoznačne identifikovať každú osobu na videozázname mohlo byť podľa názoru okresného súdu spôsobené najmä nízkou kvalitou prehrávaných záberov, ako i odstupom času od predmetnej udalosti. Práve naopak, kladenie otázok obhajcom poškodenej navodzovalo dojem, že sa obhajoba snažila získať od poškodenej taký opis situácie na prehrávanom videu, aký by vyhovoval obhajobe a nie reálnemu popisu skutkových okolností, na základe čoho aj okresný súd na hlavnom pojednávaní musel upozorniť obhajobu, aby nekladla svedkyni sugestívne otázky vo vzťahu k prehrávaným záznamom a netlačila na svedkyňu zvyšovaním hlasu.

Hoci obhajoba po výsluchu svedkyne A. E. opätovne navrhla výsluch ďalších svedkov, ktorí sa nachádzali na mieste spáchaného skutku, okresný súd opätovne poukázal (tak ako už v pôvodnom rozsudku), že na hlavné pojednávanie predvolal jedného z dodatočne obhajobou navrhovaných svedkov - S. Z., z ktorej výpovede však vyplývalo, že „nie je doslova svedok, lebo odišla 5 minút pred incidentom. Skutok ako taký nevidela.“ a tiež mal okresný súd za to, že okolnosti pre ktoré by boli vypočúvané uvedené osoby zistil inými, už skôr navrhnutými a vykonanými dôkazmi, pričom v už vykonaných dôkazoch nezistil také rozpory, ktoré by odôvodňovali doplniť dokazovanie výsluchom ďalších svedkov. Naopak výpovede všetkých vypočutých svedkov spolu jasne korešpondovali tak, že viedli k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného ako ju ustálil okresný súd. S pôvodne vykonaným dokazovaním korešpondovala aj výpoveď poškodenej E. uskutočnená po zrušení pôvodného rozsudku. Okresný súd ďalej konštatoval, že pátranie po ďalších osobách na ktorých mal k dispozícii iba meno a priezvisko by bolo iba neprimeraným predlžovaním trestného konania, pričom mal zároveň za to, že vzhľadom na už vykonané rozsiahle dokazovanie by to nevedlo k iným záverom o vine obžalovaného.

Vypočúvanie ďalších svedkov udalosti by podľa názoru okresného súdu navyše nijak neprispelo k lepšiemu objasneniu skutku.

Pri ukladaní trestu okresný súd vykonaným dokazovaním nevzhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, pričom vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov), teda dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v § 156 ods. 3 Trestného zákona (dva roky až päť rokov) sa podľa § 38 ods. 2, ods. 4 zvýšila o jednu tretinu (tri roky až päť rokov). Z hodnotenia osoby páchatela, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti viackrát priestupkovo riešený, záznam v registri trestov nemá. Okresný súd poukázal aj na to, že napriek tomu, že dňa 12.08.2013 spáchal predmetný žalovaný skutok s tak závažnými následkami, dňa 04. 03. 2014 spáchal ďalší trestný čin - poškodzovania cudzej veci, čo má svedčiť o problematickej povahe obžalovaného. Osobitne okresný súd prihliadol na následok predmetného činu, ktorý viedol až k tomu, že poškodený bol v príčinnej súvislosti s predmetným skutkom obžalovaného práceneschopný od 12.08.2013 až do 13.10.2014, od 27.06.2014 je poberateľom invalidného dôchodku s poklesom schopnosti vykonávať zárobkové činnosti 90% a dokonca rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 16Ps/13/2015 zo dňa 10.02.2016, právoplatným dňa 12.03.2016 musel súd M. N. pozbaviť spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu.

Okresný súd na základe uvedeného uložil obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby, avšak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, nemal dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a preto obžalovanému výkon trestu podmienene neodložil s probačným dohľadom, ale zaradil ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Nakoľko škoda, ktorú si riadne a včas uplatnili poškodení A. N. vo výške 45.885,- eur, Sociálna poisťovňa, a.s. vo výške 4.632,10 eur, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 13.159,38 eur, PERIX, spol. s r.o. vo výške 700,- eur, TRANSPETROL, a.s. vo výške 10.437,37 eur, bola v konaní preukázaná, okresný súd v adhéznom konaní uložil obžalovanému túto škodu poškodeným nahradiť. Sociálna poisťovňa, a.s. si v priebehu konania svoju škodu doúčtovala do výšky 16.052,98 eur, pričom však nakoľko časť presahujúca sumu 4.632,10 eur bola uplatnená a vyčíslená až po skončení vyšetrovania, okresný súd poškodenú Sociálna poisťovňa, a.s. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ako i obžalovaný v celom rozsahu.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že má za to, že napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, ku ktorému bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež súd dospel na základe doteraz vykonaného dokazovania k nesprávnemu právnemu záveru ohľadom viny obžalovaného. Uviedol, že výpoveď svedkyne E. je nevierohodná. Táto sa k prehratým videozáznamom nevedela vyjadriť a až po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedla, že jej mal dať obžalovaný facu. Jej výpoveď je podľa neho v rozpore s videozáznamami ako i výpoveďami ostatných svedkov. Podčiarkol, že táto svedkyňa nevedela identifikovať žiadnu osobu na prehratých videozáznamoch, čo je podľa neho pri jej priamej účasti na skutku vysoko nepravdepodobné.

Poukázal na to, že z prehratého videozáznamu, predovšetkým z kamery č. 9 vyplýva, že v čase 22:06:33 poškodená E. odišla do miest pod prístreškom a poškodený N. ostal stáť pri odstavených bicykloch. V čase 22:07:07 do záberu vošiel obžalovaný, ktorý prešiel okolo poškodeného do miest pod prístreškom, odkiaľ bol v čase 22:07:12 vysotený a padol cez odstavené bicykle. V čase 22:07:14 zo spodného okraja záznamu má byť vidno útok poškodeného N. zozadu na obžalovaného, ku ktorému sa pridáva poškodená E.. V čase 22:07:16 obžalovaný odsacuje od seba útočiaceho poškodeného, pričom následne ustupuje dozadu smerom k vchodu do baru. Následne poškodený N. opätovne útočí na obžalovaného, pričom z kamery č. 8 má byť podľa odvolateľa vidno, že k obžalovanému pristupujú minimálne ďalšie 3 osoby. V čase 22:07:21 sa na spodnom okraji záznamu objavuje postava

obžalovaného, ktorý sa bráni útoku od poškodeného N., snaží sa dostať zo zóny útoku a pohybuje sa do priestoru medzi poškodenými E. a N., pričom následne poškodený N. padá smerom vzad na zem. Poškodená E. naďalej útočí na obžalovaného, ťahá za tričko a ľavú ruku a kope ho do zadnej časti tela. Následne sa v čase 22:07:22 obžalovaný vytrhne poškodenej E. a odchádza od nej preč. V čase 22:07:24 sa poškodená E. snaží útočiť spolu s ďalšími 3 osobami na obžalovaného, ten sa snaží odvrátiť útok a ustupuje pred skupinou 4 osôb, ktoré postupujú smerom k nemu. V čase 22:07:32 sa obžalovaný otáča chrbtom a odchádza preč. Následne k nemu smeruje poškodená E., obžalovaný naznačuje kop na svoju obranu a následne odchádza preč. Poukázal na to, že svedkyňa D. najprv uviedla, že sa mali chalani snažiť, aby nedošlo k bitke, avšak následne (po prehratí videozáznamu) uviedla, že si incident ani nevšimla, z čoho má podľa neho vyplývať, že nemohla vidieť ako prebiehala situácia a či sa niekto snažil predísť konfliktu, prípadne kto na koho útočil alebo sa bránil. Poukázal na výpoveď svedkyne E., ktorá mala potvrdiť, že práve poškodená E. mala vystúpiť a smerovať proti obžalovanému, rovnako ako poškodený N., ktorý sa tiež snažil vziať fľašu. Ďalej uviedol výpoveď svedka C., ktorého výpoveď má byť v rozpore s videozáznamami ako aj výpoveďou ostatných svedkov, pretože mal uviesť, že obžalovaný išiel voči poškodeným N. a E., avšak podľa jeho názoru z jeho výpovede má vyplývať, že viaceré osoby sa mali zapojiť do činnosti proti obžalovanému. K výpovedi svedka S. uviedol, že až po vzhliadnutí záznamov priznal, že došlo k postaveniu viacerých osôb proti obžalovanému vrátane neho, čo vyvracia jeho výpoveď o tom, že len pomáhal poškodenému N., pričom k pádu obžalovaného sa vyjadriť nevedel, hoci predtým popisoval priebeh konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným N.. Citoval tiež výpovede svedkov Q. R., Z. R. a B. E.. Uzavrel, že všetci svedkovia, ktorí sa nachádzali na mieste konfliktu, uvádzali v rámci svojich výpovedí nepresné skutočnosti, ktoré následne museli po vzhliadnutí videozáznamov korigovať, poprípade ich nevedeli vysvetliť. Uviedol, že priebeh skutku popisuje každý zo svedkov inak. Svedkovia E., S. a Q. R. sa zhodujú v skutočnosti, že práve poškodená E. mala smerovať k obžalovanému a teda tento nešiel cielene proti tejto poškodenej, čomu odporuje vo svojej výpovedi svedok C. a túto skutočnosť nepotvrdila ani svedkyňa E.. Svedkovia E., S. a E. uviedli, že on mal dať svedkyňi facku, čo je však v rozpore s tvrdeniami ostatných svedkov, ktorí žiaden útok zo strany obžalovaného nepopísali (Q. R., Z. R., C.). Poznamenal, že svedkyňa E. v konečnom dôsledku uviedla, že si nepamätá či videla facku. Z hľadiska následného konania sa zhodujú vo výpovediach svedkovia E., S. a Q. R. aj v tom, že poškodený N. mal následne smerovať proti obžalovanému. Ďalej uviedol, že ku skutočnosti, že on bol vyhodенý z terasy a prepadol cez bicykle, čo má preukazovať zabezpečený videozáznam, sa nevyjadril žiaden svedok s výnimkou Z. R., ktorý po konfrontovaní sa s videozáznamom priznal, že mohlo dôjsť k vyhodneniu osoby z terasy. Následne mali svedkovia priznať, že došlo k obkoleseniu, resp. ku konaniu viacerých osôb proti obžalovanému.

V odvolaní ďalej uviedol, že navrhol vykonať výsluchy ďalších svedkov, predovšetkým N. Q., k tomu však okresný súd uviedol, že pátranie po ďalších osobách by bolo nepremeraným predlžovaním trestného konania a nevedlo by to k iným záverom o vine. On však má za to, že pokiaľ súd nevypočul týchto svedkov nemožno dopredu uviesť, že by ich výsluchom neboli zistené skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie.

Obžalovaný dospel k záveru, že ide o podstatné rozpory vo výpovediach svedkov, ktoré nemohli byť dôsledkom iného postavenia v danom momente. Podľa neho okresný súd nerešpektoval usmernenie odvolacieho súdu, keď sa nezaoberal rozpormi vo výpovediach svedkov a nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

Ďalej obžalovaný namietal, že v rámci konania nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by sa chystal hodiť na stôl ďalšiu fľašu alebo pohár, prípadne, že by sám od seba začal útočiť na niektorú z prítomných osôb, teda že by mal pokračovať v pôvodnom protiprávnom konaní. Poukázal na to, že skupina viacerých osôb ho obstúpila a útočila na neho, čomu sa práve on bránil, pričom obkľúčenie a útoky, štvachanie do neho podľa jeho názoru jednoznačne spĺňalo znaky bezprostrednej hrozby útoku voči nemu. Upozornil, že on bol vyhodенý z terasy a osoby pokračovali v konaní a útočili na neho. Pokiaľ súd uvádza, že on mal možnosť z miesta odísť bez akéhokoľvek obmedzenia tak to on bol obkľúčený viacerými osobami. Poznamenal, že skutočnosť, že by mal obžalovaný možnosť z miesta odísť neznamená, že nie sú naplnené podmienky nutnej obrany. Poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.04.2008, sp. zn. 4To/66/2006, kde sa uvádza, že napadnutý má právo výberu, či sa útoku vyhne inak, než použitím obrany, alebo sa rozhodne brániť, lebo nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom.

Obžalovaný ďalej poukázal, na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Móresa, ktorý okrem iného konštatoval, že intenzita násilia pôsobiaceho na tvár poškodeného nemusela byť veľká, čo podľa neho zodpovedá skôr obrannému konaniu pri odvracaní a vyvracia neprimeranosť použitých obranných prostriedkov zo strany obžalovaného. Je podľa neho nelogické, že keby on chcel vedome útočiť na poškodeného N., ktorý bol statnej postavy a v spoločnosti viacerých osôb, ktoré by mohli následne opäťovať voči nemu útok, tak by útočil len s miernou intenzitou. Boli tak podľa neho naplnené podmienky konania v nutnej obrane v zmysle § 25 ods. 1 Trestného zákona.

Navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 11.04.2018, sp. zn. 3T/188/2014 vo výroku o vine, treste ako aj vo výroku o náhrade škody, a po vykonaní dodatočného dokazovania v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovaného Q. E., v bode 1 podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby, a aby mu v bode 2 s odkazom na § 56 Trestného zákona uložil primeraný peňažný trest. Alternatívne navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 11.04.2018 sp. zn. 3T/188/2014 vo výroku o vine, treste ako aj vo výroku o náhrade škody a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor vo svojom písomne podanom odvolaní uviedol, že obžalovaný bol v minulosti viackrát priestupkovo riešený, dňa 04.03.2014 spáchal i ďalší trestný čin - poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, čo podľa neho svedčí o problematickej povahe obžalovaného. Poukázal na ťažký, nezvratný následok života poškodeného. Poškodený nie je schopný postarať sa sám o seba a jeho stav nie je možné zlepšiť a tento sa bude zhoršovať. Trpí duševnou poruchou a nedokáže posúdiť následky svojho konania a nie je schopný ovládať svoje konanie v dostatočnom rozsahu. Prokurátor uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov považuje za neprimeraný a mierny. V závere opakovane poukázal na okolnosti tohto prípadu, jeho ťažký a nezvratný následok, na agresívny typ osobnosti obžalovaného, ktorý pri uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici v trvaní 3 rokov by podľa jeho názoru mohol nadobudnúť dojem o liberálnom prístupe justície, ktorá skutočnosť by v budúcnosti mohla byť potenciálne veľmi nebezpečná pre zabezpečenie dôslednej ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a. Podľa jeho názoru daný trest nenaplní účel individuálnej a generálnej prevencie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a nariadiť Okresnému súdu Galanta, aby túto vec znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že údajná agresivita obžalovaného nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov. On sa len bránil voči útoku niekoľkých osôb. K argumentácii ohľadom spáchania ďalších dvoch trestných činov uviedol, že je potrebné rešpektovať zásadu prezumpcie neviny. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný, obhajca, poškodený A. N. a opatrovník M. N. Q. D.. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodených strán a splnomocnenca poškodeného JUDr. R., ktorí boli o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomení a svoju neúčast' na verejnom zasadnutí neospravedlnili.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť, zo skutku v bode 1 obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a za skutok v bode 2 uložiť obžalovanému primeraný peňažný trest. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa stotožnil v celom rozsahu s prednesom jeho obhajcu a zároveň uviedol, že mu je ľúto čo sa stalo.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené - prokurátor a obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, avšak odvolanie prokurátora dôvodné je.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Q. E. (vrátane prečítania časti výpovede obžalovaného z prípravného konania na č. I. 50 a nasledujúce zo dňa 20.2.2014 v súlade s § 258 ods. 4 Trestného poriadku), ustanoveného opatrovníka poškodeného M. N. - A. N. (č. I. 48), svedkov N. D., (vrátane prečítania časti výpovede svedkyne N. D. z prípravného konania na č. I. 147 zo dňa 13.2.2014 v súlade s § 263 ods. 4 Trestného poriadku), Mgr. P. E., Mgr. M. C., A. S., Q. R., S. Z., Z. R., B. E., výsluchom znalca MUDr. Zdena Moresa, výsluchom svedka - poškodenej A. E., oboznámením uplatnenej škody poškodenými Sociálna poisťovňa, a.s., DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., PERIX, s.r.o., TRANSPETROL, a.s., ako oboznámením listinných dôkazov a oboznámením videozáznamu z kamier č. 8 a č. 9 zachytávajúcich miesto činu v čase spáchania skutku a oboznámením listinných dôkazov ohľadom výroku o treste.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby (ako i vrátení veci na doplnenie dokazovania odvolacím súdom) vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, jeho návrhom na doplnenie dokazovania a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. augusta 2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Odvolací súd v súlade s právnym názorom okresného súdu ustálil, že vykonané dokazovanie vytvára ucelenú logickú štruktúru o tom, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný Q. E..

Obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčujú vo veci vypočutí svedkovia, ktorí jednoznačne opísali úder obžalovaného smerujúci na hlavu poškodeného M. N.. Je pravdou, že svedkovia niektoré skutočnosti pred týmto úderom opisovali inak, avšak nešlo o podstatné rozpory. Tieto odlišnosti mohli byť spôsobené rôznym postavením svedkov na mieste činu. Z ich výpovedí však možno ustáliť, že obžalovaný hodil sklenený predmet na stôl, keď sa poranila poškodená E., medzi ktorou a obžalovaným prišlo aj k fyzickému kontaktu a následne došlo k úderu poškodeného obžalovaným. To je skutkový dej, ktorý bol bezpochyby ustálený. To, že svedkovia ani po prehratí záznamu nevedeli popísať presné rozostavenie obžalovaného, poškodených a svedkov neznamena, že ide o svedkov nedôveryhodných, resp. že nie je možné ustáliť skutkový dej a preto je potrebné obžalovaného oslobodiť. Treba si uvedomiť, že od skutku prešiel dlhší časový úsek a každý zo svedkov venoval pozornosť zdravotnému stavu poškodeného M. N., ktorý z dôvodu protiprávneho konania obžalovaného musel byť nakoniec pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Nie je možné sa stotožniť s názorom obžalovaného, že mu vina v tomto smere výpoveďami svedkov nebola preukázaná. Ako už bolo vyššie konštatované boli vykonané všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vo výpovedi svedkov ani odvolací súd nezistil také nezrovnalosti, ktoré by mali ich výpovede spochybníť, ako sa ich snažil spochybníť obžalovaný.

Odvolací súd k ďalším námietkam obžalovaného uvádza, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu.

Súd prvého stupňa sa správne vysporiadal i s návrhom obžalovaného na doplnenie dokazovania, ktorý správne odmietol. Pokiaľ obžalovaný zotrval na návrhu na doplnenie dokazovania aj pred odvolacím súdom, krajský súd uvádza, že ide o dôkazy nadbytočné, pretože skutkový dej bol riadne ustálený a okolnosti, pre ktoré by boli svedkovia vypočutí sa zistili inými, už skôr navrhnutými dôkazmi.

Pokiaľ obžalovaný zotrval na svojich odvolacích námietkach prezentovaných ešte v predchádzajúcom odvolaní, krajský súd uvádza, že sa s týmito námietkami už vysporiadal a zotrváva na tom, že konanie obžalovaného nenaplnilo znaky nutnej obrany. Pri nutnej obrane ide o odvrátenie nebezpečenstva, ktoré vzniká útokom človeka, pričom obrana je namierená proti útočníkovi. Ani z prehratých videozáznamov ani z výpovedi svedkov nie je možné urobiť záver, že obžalovaný odvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený zákonom. Len na základe tej skutočnosti, že niektorí svedkovia sa postavili a obžalovaného obkľúčili, aby vyriešili nepríjemnú situáciu, keď obžalovaný hodil sklenený predmet na vedľajší stôl, nie je možné dospieť k záveru, že obžalovaný útok odvracal.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd síce vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, avšak nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu. Odvolací súd sa s uloženým trestom obžalovanému nestotožnil a považoval ho za neprimerane mierny. Okresný súd nesprávne vyhodnotil spôsob spáchania činu a jeho následok. Správne prokurátor poukázal na ťažký a nezvratný následok na živote poškodeného M. N.. Obžalovanému nestačilo hodiť sklenený predmet na stôl a dostať sa do konfliktu s poškodenou E., ale pokračoval vo svojom konaní tak, že práve poškodeného N. udrel päšťou, lebo tento si zastal poškodenú E. a zničil tak mladý ľudský život a spôsobil nezvratný následok.

Vychádzajúc z týchto prezentovaných úvah odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, keďže dospel k záveru, že ním uplatňované námietky majú svoje opodstatnenie, (aj) podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom a v rámci odvolacieho konania to umožňovali.

Odvolací súd rovnako zistil prevahu priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko v danom prípade je potrebné prihliadať na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov. Iné priťažujúce okolnosti zistené u obžalovaného neboli.

S poukazom na okolnosti prípadu, vyhodnotenie osoby obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy odvolací súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, teda takmer na hornej hranici upravenej trestnej sadzby, ktorá bola v rozpätí 3 roky až 5 rokov (pri ukladaní trestu v tomto prípade dochádzalo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností), s tým, že na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za splnenia podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Dôvodom prečo odvolací súd nepristúpil k uloženiu trestu na samej hornej hranici

trestnej sadzby je „čistý“ register trestov obžalovaného (odsúdený pre drogovú trestnú činnosť bol až po spáchaní oboch skutkov).

Takto uložený trest vo svojom súhrne odvolací súd považoval za zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie pre ochranu spoločnosti.

Pokiaľ ide o výrok týkajúci sa nárokov poškodených na náhradu škody, tak v tomto smere okresný súd správne rozhodol a preto odvolací súd tento výrok do svojho rozhodnutia bez jeho zmeny prevzal.

Pokiaľ odvolací súd rozhodol o zrušení rozsudku v celom rozsahu bolo to len z dôvodu formálneho pochybenia, keď okresný súd nerešpektoval ustanovenie § 166 Trestného poriadku, podľa ktorého „súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.“

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.